

He! He!

— Да знаете колко труд положихме, за да го поставиме! Директорът не искаше. Най-сетне гласувахме, с ликовите на кои писатели да украсим училището. Най-много гласове спечелиха Христо Ботев и Христо Смирненски. Директорът — нямаше как...

От думите на словоохотливата ученичка още веднъж се вижда, колко голямо беле обаянието на забранения Христо Смирневски в сред младшите.

ИЗ-точно за Христо съм писал в стени вестници, а през 1946 и 1947 год. изнесох за него доклади по случая чествуването на годишнината от смъртта му. Естичко, което се отнеса до Смирненски се посрещаше с внимание, уважение, обич. Биваха ми задавани много въпроси, сякаш съм съвременник и съратник на Христо Котев... Защото името на нашия Хри-сто наистина е станало легенда, засилена толкова повече поради няко-гатната забрана да се говори около името му.

"Как изглеждаш?"

"Как говорите"?

"Как пишете"?

И действително, ако не се намерят сега съвременници и съратници на Христово, които да си спомнят и направят общо достойние всичко, което са запазили в паметта и в сърцата си за него, ще дойдат дни, когато ще се говори за Христово, като за легенда — не само поради легендарното му творчество, посветено на народа, а и поради замъглеността на образа му.

Питаме ли вече случаи, когато се из есоха неважни данни из житото и около смъртта на Христо Смирненски.²

Двадесет и девет години от смъртта му - крайно време да се постави точка на такива престъпки.

Мнозина от съвременниците по перо на Смирненски са покойници; третият съредактор от "Смях и сълзи", Никола Граблячев, напусна България преди тридесетина години; също и Марин Гурев. Остават: Димитър Чолянов, Ал. ^{сина} Божинов, Крум Князевков, Николай Тол, Александър Жандов, Ал. ^{сина} Добринов, Кирил Добрев, Николай ^{сина} Дончев, Аспарух Айдемирски, Димитър Симилов, Готко Димитров, Гото Върбанов, Емануил Иванов, Константин Велянов /художник/ и навярно още някои и друг, които съм забравил не от лошо чувство, а от лоша памет. Вярвам, че и те са се обадили, ще се обадят. Аз се помъжих да допринеса — и заистина "се помъжих" поради трудността на някои обстоятелства.

И така **К** ми олекна - както ще да е олеквало от много неща и на
Христия в деня 18 юни 1923 година.-
1 март 1952 г.-

1 март 1952 г.

450 Возвыс